

Mojenka Olgy Stehlíkové otevírá témata pro dětské knihy neobvyklá.

Vychází nová kniha pro děti úspěšné spisovatelky, básnířky, kritičky a redaktorky Olgy Stehlíkové. V *Mojence* se snoubí témata, která se jinak v dětské literatuře příliš neobjevují. Především je to téma těžké nemoci v rodině, se kterým se musí hlavní hrdinka Magdalena řečená Mojenka i její blízcí vyrovnávat. Jako skrytá nit se pak knihou táhne otázka komunikace a vnímavosti ke všemu, co se kolem nás děje, a vědomí, že jsme všichni součástí jednoho celku. Kniha, kterou nádherně ilustrovala Andrea Tachezy, má tak i neopominutelný environmentální podtext. „Věřím, že si v ní počtou i podstatně starší čtenáři, než jsou děti okolo deseti let, kterým je knížka určena, a nezávisle na pohlaví,“ doufá známá autorka.

Kniha se odehrává za Prahou, ve Vonoklasech, odkud se dá do města dojet na kole a přitom to není satelitní výstavba. „S hledáním případné oblasti mi pomohli kamarádi – zavilí cyklisti. Vesnici v přírodě samotnou jsem pak našla hned, vybírala jsem i podle krásného názvu, Vonoklasy, a ten způsob výběru jsem potom vložila do rozhodování rodiny, o níž příběh pojednává. Krajinu Vonoklas, Krásné stráně a Karlíku jsem výletně poznala s velkým potěšením – a taky s dětmi,“ vysvětluje Olga Stehlíková.

Do knihy chtěla zakomponovat současné poznatky o přírodě, které jí připadají zajímavé a důležité, zároveň ale nechtěla čtenáře nudit. „Dokázat to pro mě byl asi nejzajímavější úkol. Proto jsem si vypůjčila postavu Mojenčiny maminky, která je přírodovědkyně, a vložila jí je do úst. Protože vypráví zajímavosti ze světa přírody, zejména stromů, své dcerce, kterou chce strhnout, samozřejmě zjednodušuje a snaží se to udělat co nejzajímavějším, přivést Mojenku k úvahám, které považuje za podstatné, což se mi hodilo. Dívku mnohem víc zajímá mořská fauna a exotická příroda než povídání o středočeském lese, maminka se dcerku pro něj stále pokouší nadchnout. Současně jsou to jedny z nejhezčích a nejintimnějších chvil, které spolu zažívají. Snad se to podařilo předat,“ doufá Stehlíková.

Ztlumeným, ale naléhavým motivem knihy je ale právě nemoc Mojenčiny maminky, která otřese světem dívky a všech ostatních. Té se chtěla spisovatelka věnovat především proto, že neštěstí se týká dětí stejně jako dospělých.

„O smutných věcech se beletristicky pro děti obecně moc nepíše. V tomto smyslu je to pořád tabu. Stále asi panuje přesvědčení, že dětem se mají servírovat pěkné a veselé věci, že literatura má dítě potěšit a pobavit. Těžké není o tom psát, těžké je možná naznačovat a přitom nic neumenšit a nepokazit, nebanalizovat a nepřesytit a snad se i vcítit do dívčiny mysli, jazyka, prožívání a pocitů. Ještě těžší je udržet při tom všem lehkost a životaplnost. Ale určitě nejtěžší musí být něco takového prožít a jít dál.

Doufám, že pokud se to některému čtenáři stalo nebo pokud něčemu podobnému čelí, může v knížce najít i jistou útěchu nebo souznění," dodává známá spisovatelka, která především usilovala o lidskou, dobrodružnou a veselou atmosféru něžného příběhu.

V případě, že budete mít o její novou knihu zájem, rád Vám ji poskytnu jako recenzní výtisk či recenzní PDF. Samozřejmě se Vám také pokusím zprostředkovat kontakt na autorku v případě, že byste měli zájem o rozhovor.

Za nakladatelství Host s díky za spolupráci,

Radek Štěpánek
stepanek@hostbrno.cz
+420 723 877 917

